

РЕШЕНИЕ

№ 2112

гр. София, 31.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 18.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12494** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си адв. П. жалба срещу мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление от 30.09.2020 г.

В жалбата са изложени съображения за това, че подала заявление до ответника, чрез системата за сигурно електронно връчване на ДАЕУ, с което поискала да ѝ бъде предоставена информация, посочена в десет точки. Посочва, че съобщението е изпратено чрез системата за сигурно електронно връчване на ДАЕУ, което изключва възможността то да остане неполучено от ответника. Съобщението е регистрирано в общината на 17.11.2020 г., което означава, че 14-дневния срок за предоставяне на информацията изтича на 01.12.2020 г. Към тази дата, както и към датата на подаване на жалбата, не е налице отговор на искането за предоставяне на достъп до обществена информация. Посочва, че съгласно изискванията на ЗДОИ, мълчалив отказ не е допустим. Счита, че заявената информация представлява обществена такава и не попада в изключенията, предвидени в закона, на основание които може да се откаже достъпа. Ответникът е задължен субект по ЗДОИ, а заявлението отговаря на изискванията на закона, посочена е предпочитана форма за предоставяне на информацията. Поисканата информация е от вида, даващ възможност на заявителя да си състави мнение относно дейността на задължения субект. Моли за отмяна на мълчаливия отказ, като ответникът бъде задължен да ѝ предостави поисканата

информация. Претендира разноски.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответният орган - кметът на [община], чрез юк Ш., е представил становище по жалбата, в което посочва, че в деловодната система на общината не е установено подадено от името на жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация. Поради това и не е образувана административна преписа по искането. Посочва също, че на 17.11.2020 г. в общинската администрация на общината са постъпили общо 117 молби чрез системата за сигурно електронно връчване на ДАЕУ, но нито една от тях не е от жалбоподателя с искане за предоставяне на достъп до обществена информация.

Представено е допълнително становище по жалбата, в което излага допълнителни съображения за неоснователност на жалбата, като посочва, че заявлението за достъп до обществена информация не е подадено по надлежния ред, съгласно изискванията на ЗДОИ. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание не се представлява.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] е подала заявление за достъп до обществена информация до кмета на [община] на 30.09.2020 г., чрез Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, разработена и поддържана от Държавна агенция за електронно управление. Заявлението е с номер 662574/30.09.2020 г. и със заглавие „Заявление по ЗДОИ“.

Предвид оспорване от страна на ответника получаването на заявлението, е изискана информация от Държавна агенция за електронно управление, от която се установява, че съобщение с идентификатор 662574 е изпратено от профила на ФЛ И. Д. С. до профила на [община] и е със заглавие „662574/30.09.2020 г. Заявление по ЗДОИ“. Посочено е, че съобщението няма прикачени файлове и е изпратено на 30.09.2020 г., в 15.41.16 ч. Съобщението е получено на 17.11.2020 г. в 16,35,01 ч. от интегрираната система към профила на Общинската администрация Д. в ССЕВ. Посочената интеграция на системата е от 08.11.2020 г., 15.02.51 ч. В писмото, ДАЕУ са уточнили, че оправомощено от административния орган лице не следва ежедневно да проверява в профила на съответния орган в ССЕВ за постъпили нови съобщения, тъй като същите автоматизирано постъпват в информационната/деловодната система на органа.

Със заявлението е поискано от кмета на [община] да предостави на заявителя следната информация:

1. Какви са сумите, изплатени от общината към съконтрагенти за строителство, услуги и доставки по договори или фактури на стойност под праговете по чл. 20, ал.4 ЗОП за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.?
2. Копие от всички фактури по т.1 за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г. Копията да бъдат със заличени лични данни, съгласно изискванията на закона за защита на личните данни и европейските директиви, отнасящи се за защита на личните данни.

3. За периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г. общината изпадала ли е в забава при изплащане на дължими суми по договори със съконтрагенти и ако да за колко дни и каква е сумата на санкцията /лихва, неустойка/ по всеки договор по отделно, която общината е заплатила?
4. Да се посочи източник на средствата за извършените плащания по т.1 за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.
5. Ползвала ли е общината финансов кредит за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г., в какъв размер и от коя финансова институция?
6. Какви са сумите заплатени от общината за лихви, такси обслужване и др. Разходи по ползвания кредит/и за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.?
7. Какви обезпечения да представени на финансовата институция по т.4 и на каква стойност?
8. Наложени ли са на общината финансови корекции от финансиращ орган по европрограми за периода от 01.01.2015 г. до 20.09.2020 г.?
9. На каква стойност са финансовите корекции от финансиращ орган за всеки един проект по т.7?
10. Каква е причината за наложените финансови корекции за всеки един проект по т.7?

Заявила е желание информацията да ѝ бъде предоставена по реда на ЗДОИ на посочен електронен адрес [\[електронна поща\]](#). Уточнено е, че исканата информация е от особен обществен интерес, и е ключова за осъществяване на обществен контрол и осигуряване на прозрачност на цялата дейност, извършвана от общината.

В срока за предоставяне или отказ от предоставяне на информацията, изтичащ на 01.12.2020 г., отговор не е представен на жалбоподателя.

Жалбата е подадена в съда на 04.12.2020 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление от 30.09.2020 г.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годен за оспорване акт – мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация. Заявлението за достъп до обществена информация е входирано при ответника на 17.11.2020 г. Срокът за предоставяне или отказ от предоставяне на поисканата информация, съгласно чл. 28, ал.1 ЗДОИ, е 14-дневен и изтича на 01.12.2020 г. Срокът за оспорване на мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация е едномесечен от изтичане на срока, в който административния орган е бил длъжен да се произнесе /чл. 149, ал.2 АПК/ и изтича на 01.01.2021 г. Жалбата е подадена на 04.12.2020 г., пред АССГ, поради което е подадена в срока за това. Поради това следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Кметът на [община] е сезиран със заявление за предоставяне на достъп до

обществена информация, подробно описана в заявлението, подадено по надлежния за това ред, в писмена форма, чрез Системата за сигурно електронно връчване, поддържана от ДАЕУ и съдържащо изискуемите от ЗДОИ реквизити, на което ответния орган не е отговорил в законоустановения срок.

За да възникне задължение за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществената информация за административния орган, същия следва да е сезиран с надлежно подадено заявление, което да съдържа определени реквизити. Едва след това, органът следва да преценява дали поисканата информация следва да бъде предоставена.

Основния спорен по делото въпрос е дали жалбоподателя е подал заявление за достъп до обществена информация до ответника, тъй като същия оспорва да е получавал такава. Настоящият съдебен състав намира за доказано подаването от жалбоподателя на заявление за достъп до обществена информация и в този смисъл за неоснователно възражението на ответния орган, че не е получавал заявление. Това се установява от събраните в хода на съдебното производство доказателства, и по-конкретно от предоставената от ДАЕУ информация. Държавна агенция за електронно управление е държавен орган, разработил и поддържащ Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, към която са присъединени всички органи на местно самоуправление в страната, в това число и [община]. От предоставената от ДАЕУ информация се установява, че съобщение с идентификатор 662574 е изпратено от профила на ФЛ И. Д. С. до профила на [община] и е със заглавие „662574/30.09.2020 г. Заявление по ЗДОИ“. Посочено е, че съобщението няма прикачени файлове и е изпратено на 30.09.2020 г., в 15.41.16 ч. Съобщението е получено на 17.11.2020 г. в 16,35,01 ч. от интегрираната система към профила на Общинската администрация Д. в ССЕВ. Посочената интеграция на системата е от 08.11.2020 г., 15.02.51 ч. В писмото, ДАЕУ са уточнили, че оправомощено от административния орган лице не следва ежедневно да проверява в профила на съответния орган в ССЕВ за постъпили нови съобщения, тъй като същите автоматизирано постъпват в информационната/деловодната система на органа. Т.е., настоящият съдебен състав приема, че заявление по реда на ЗДОИ е надлежно подадено в писмена форма чрез ССЕВ, поради което е налице надлежно сезиране на органа с искане за предоставяне на достъп до обществена информация. Съгласно Закона за електронно управление, напълно доказано се явява искането за съответната услуга след връщане на документ, който генерира датата на изпращане, датата на получаване и уникален номер. Такъв е генериран от системата. Следователно, по посочения ред напълно редовно е направено запитването и следва да се счита за валидно постъпило в Общинската администрация, респ. е налице валидно сезиране с исканата обществена информация. Ирелевантно за спора е дали администрацията реално се е запознала с подаденото искане. С неговото постъпване при нея с генериран номер по посочения ред се счита, че същата е надлежно сезирана. Не се споделя възражението на ответника, обективизирано в придружителното писмо, че не е налице валидно сезиране по чл. 24, ал.2 от ЗДОИ, тъй като ЗЕУ предвижда нов и отделен ред за сезиране, който не противоречи на изискванията на ЗДОИ относно заявленията.

В чл. 25 ЗДОИ, законодателят е предвидил изрично съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация съдържа, а именно трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата информация; предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата

информация и адреса за кореспонденция със заявителя. Ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане. Настоящият съдебен състав намира, че съдържанието на процесното заявление отговаря на изискванията, посочени в цитираната разпоредба. Посочени са трите имена на заявителката, посочен е както административен, така и електронен адрес за кореспонденция, както и е посочена предпочитана форма за получаване на информация. В описанието на исканата информация, същата е достатъчно ясно и конкретно уточнена. За органа няма никакво съмнение какъв е начина, по който заявителя желае да получи информацията.

А освен това, при преценка, че заявлението за достъп до обществена информация не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе, като остави заявлението без разглеждане съгласно чл. 25, ал. 2 от закона (този акт също подлежи на оспорване пред съда съгласно общото правило на чл. 56, ал. 4 от АПК). В случая такъв акт не е постановен и административното производство не е прекратено.

Кметът на [община], е "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал.1 от ЗДОИ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите", а според ал.2 на същата разпоредба, този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от: 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Кметът на общината е орган на местно самоуправление на територията на [община], поради което същия е задължен субект. Съгл. чл.58, ал.1 от АПК, непроизнасянето в срок, се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Мълчаливия отказ е бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният административен орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица, да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомят писмено заявителя за своето решение. Следователно единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задължения субект е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Органите са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления, вкл. да искат уточнения и прецизиране на същите, ако считат, че са нередовно направени / чл.29, ал.1 от ЗДОИ/, респ. да мотивират отказа при преценка за основания за това. В случая

акт не е постановен и административното производство не е прекратено. При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а произнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, органът дължи произнасяне с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането /чл.28, ал.2, вр.п с чл.34 от ЗДОИ/, така и когато отказва да предостави информация /чл.38 от ЗДОИ/. В случая липсва произнасяне по заявлението, което бездействие на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на 58, ал.1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от закона и на това основание подлежи на отмяна. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен. Това е така, тъй като, специален закон, ЗДОИ, дерогира нормите на общия такъв АПК и в частност - на чл. 27, ал. 2, т. 1 от него.

Поради изложените мотиви мълчаливият отказ за предоставяне на обществена информация на кмета на [община], следва да бъде отменен. Тъй като издаването на решение по ЗДОИ изисква оценка от страна на административния орган, включително и на обстоятелствата, представляващи основание за отказ за предоставяне на информация, преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по същество. След преценка на вида и характера на исканата информация, и на реда, по който тя може да се предостави, задълженият субект следва да постанови писмено мотивирано решение по заявлението, с което да предостави или да откаже да предостави исканата информация, ако са налице законови пречки за това, включително и тези, посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

В гореизложения смисъл е и постоянната съдебната практика на Върховен административен съд на Република България: Решение № 1228 от 04.02.2015 г. по адм. д. № 7933/2014 г., V о.; Решение № 9752 от 28.06.2013 г. по адм. д. № 13326/2012 г., V о.; Решение № 14009 от 07.11.2012 г. по адм. д. № 15708/2011 г., V о.; Решение № 8709 от 18.06.2012 г. по адм. д. № 16606/2011 г., V о.; Решение № 702 от 13.01.2012 г. по адм. д. № 267/2011 г., V о.; Решение № 14231 от 03.11.2011 г. по адм. д. № 4770/2011 г., V о.; Решение № 10700 от 18.07.2011 г. по адм. д. № 11175/2010 г., V о.; Решение № 7356 от 28.05.2011 г. по адм. д. № 8580/2010 г., V о.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а мълчаливият отказ отменен.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Жалбоподателят претендира възнаграждение в размер на 1 000,00 лв., а ответникът в становище от 01.02.2021 г. е възразил за прекомерност на възнаграждението. Поради направеното възнаграждението, на основание чл. 78, ал.5 ГПК и с оглед ниската правната и фактическа сложност на делото, адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минималния размер, посочен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно до 500,00 лв, съгласно чл. 8, ал.3. Предвид изложеното, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 510 лв.

На ответника не следва да се присъждат разноски за юрисконсулт, предвид изхода на спора.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] със заявление от 30.09.2020 г., получено от органа на 17.11.2020 г.

ВРЪЩА делото като преписката на кмета на [община] за произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, В 14-ДНЕВЕН СРОК от влизането на решението в сила.

ОСЪЖДА Кмета на [община], с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на И. Д. С., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] сумата от 510,00 лв., представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 40, ал.3 ЗДОИ/.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: